

ВИМОГИ

ДО ВИКОНАННЯ І ЗАХИСТУ

КУРСОВИХ РОБІТ

для студентів

з освітніх програм: Арабська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;
Мова гінді, індійська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;
Мова іврит, єврейська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;
Китайська мова і література та переклад, західноєвропейська мова;
Корейська мова і література та переклад, західноєвропейська мова;
Перська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;
Турецька мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова;
Японська мова і література та переклад, західноєвропейська мова;
Азербайджанська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова.
Польська мова і література, друга іноземна мова, переклад.
Чеська мова і література, друга іноземна мова, переклад.

Спеціальності: 035 Філологія

Ступінь вищої освіти: Бакалавр

Форма здобуття освіти: денна/заочна

Вимоги до виконання і захисту курсових робіт для студентів з освітніх програм Арабська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Мова гінді, індійська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Мова іврит, єврейська література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Китайська мова і література та переклад, західноєвропейська мова; Корейська мова і література та переклад, західноєвропейська мова; Перська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Турецька мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Японська мова і література та переклад, західноєвропейська мова; Азербайджанська мова і література та переклад, друга східна мова, західноєвропейська мова; Польська мова і література, друга іноземна мова, переклад; Чеська мова і література, друга іноземна мова, переклад за спеціальністю 035 Філологія. Ступінь вищої освіти: бакалавр / Укладачі: С. В. Сорокін, М. А. Охріменко, Ю. С. Любимова, Т. М. Тімкова, О. І. Копчак. 59 с.

Пропоновані вимоги призначені для студентів II, III, IV курсів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Укладачі:

- Сорокін С. В.** – декан факультету східної і слов'янської філології, кандидат філологічних наук, професор (загальна редакція);
- Охріменко М. А.** – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри східної і слов'янської філології;
- Любимова Ю. С.** – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри китайської філології;
- Тімкова Т. М.** – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри тюркської філології;
- Копчак О. І.** – викладач кафедри східної і слов'янської філології.

Рецензенти:

- Мазенова О. В.** – доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри мов і літератур Близького та Середнього Сходу Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
- Валігура О. Р.** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри східної і слов'янської філології Київського національного лінгвістичного університету;

**Затверджено вченою радою
факультету східної і слов'янської філології
Київського національного лінгвістичного університету
(протокол № 1 від 11 вересня 2023 року)**

Голова вченої ради факультету: _____ Сергій СОРОКІН

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. МЕТА І ЗАДАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	5
2. ВИБІР І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТЕМИ КУРСОВОЇ РОБОТИ	11
3. ВИМОГИ ДО КУРСОВОЇ РОБОТИ, ЇЇ СТРУКТУРИ ТА ОБСЯГУ	12
3.1. Загальні вимоги	12
3.2. Структура курсової роботи	13
3.3. Обсяг курсової роботи	13
3.3.1. Зміст	13
3.3.2. Перелік умовних позначень, символів, скорочень	14
3.3.3. Вступ	14
3.3.4. Основна частина	16
3.3.5. Загальні висновки	17
3.3.6. Анотація іноземною мовою	17
3.3.7. Список використаних джерел	17
3.3.8. Додатки	18
4. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	19
4.1. Загальні вимоги	19
4.2. Нумерація	20
4.3. Таблиці	22
4.4. Посилання	23
4.5. Список використаних джерел	23
4.6. Додатки	25
5. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ	26
5.1. Загальні положення	26
5.2. Захист курсової роботи в дистанційному форматі	27
6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	29
6.1. Критерії оцінювання результатів виконання та захисту курсових робіт	29
6.2. Академічна доброчесність	32
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	34
ДОДАТКИ	36
Додаток А	36
Додаток Б	37
Додаток В	38
Додаток Г	39
Додаток Д	48
Додаток Е	52
Додаток Ж	59

ВСТУП

Вимоги до виконання і захисту курсових робіт (далі – Вимоги) є невід’ємною частиною науково-методичного забезпечення навчального процесу студентів факультету східної і слов’янської філології Київського національного лінгвістичного університету.

Вимоги розроблені з метою ознайомлення студентів з правилами виконання, оформлення та захисту курсових робіт, розкривають основні етапи написання, засади щодо їх змісту та оформлення. Методична розробка призначена для викладачів-керівників курсових робіт та студентів II, III, IV курсів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти.

Вимоги розроблено відповідно до чинних нормативних документів, Законів України «Про освіту» та «Про вищу освіту», ДСТУ 3008:2015 «Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання», Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти, схвалених сектором вищої освіти Науково-методичної Ради МОН України (протокол від 29.03.2016 № 3), Статуту Університету, «Положення про організацію освітнього процесу в КНЛУ перший (бакалаврський) і другий (магістерський) рівні вищої освіти», «Положенням про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти КНЛУ (перший (бакалаврський) і другий (магістерський) рівні вищої освіти)» та інші.

Вимоги до курсових, кваліфікаційних робіт визначаються окремими документами, які розробляються кафедрами Університету. Вимоги до кваліфікаційних робіт бакалавра, магістра затверджуються вченою радою КНЛУ, а вимоги до курсових робіт – безпосередньо кафедрами. До початку навчального року кафедри оприлюднюють на своїх офіційних вебсторінках затвержені в установленому порядку Вимоги до виконання і захисту курсових робіт, які студенти виконують у відповідному навчальному році.

1. МЕТА І ЗАДАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота – це важлива частина освітнього процесу, що є результатом самостійного дослідження студентом однієї з проблем філології, і головне завдання якого – підготовка філологів-науковців.

Згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України, курсова робота виконується з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних студентами за час навчання та їх застосування до комплексного вирішення конкретного фахового завдання.

У процесі виконання курсової роботи зі східної і слов'янської філології студент має сформулювати вміння правильної постановки проблеми та обґрунтування її актуальності, формулювання мети й завдань, побудови логічного плану й оптимальної структури дослідження, роботи з джерелами інформації, аналізу й оцінки різних аспектів об'єкта дослідження, обґрунтування власних узагальнень, висновків і пропозицій.

У курсовій роботі розглядається науково-теоретична проблема, узагальнюються та критично осмислюються теоретичні основи дослідження, обґрунтовується його мета та конкретні теоретичні й практичні завдання, визначається методика дослідження, його новизна, теоретичне й практичне значення, акцентується увага на авторських версіях розв'язання наукових проблем. Виконання курсової роботи передбачає поглиблене наукове дослідження обраної проблеми, обробку відповідної кількості науково-методичних джерел, збір, систематизацію та самостійний аналіз мовних і мовленнєвих явищ студентом та висновки науково-практичного характеру.

Мета написання студентської курсової роботи полягає у закріпленні та систематизації загальних та фахових компетентностей, передбачених змістом відповідної освітньої програми, поглиблення практичних навичок самостійної роботи над розв'язанням конкретної наукової проблеми шляхом використання літературних джерел, методичних та інших матеріалів.

Курсова робота має містити елемент новизни та самостійності виконання і свідчити про вміння студента орієнтуватися в актуальній науковій проблемі, самостійно опрацьовувати конкретне наукове завдання, правильно оформляти свою наукову працю.

Основні завдання курсової роботи, які вирішуються у процесі її написання:

- систематизація, закріплення та розвиток набутих фахових теоретичних і практичних знань;
- розвиток здібностей творчого осмислення мовних і мовленнєвих явищ;
- розвиток навичок та умінь виконання лінгвістичного та перекладацького аналізу з метою запобігання помилкам під час перекладацької діяльності;
- виконання інформаційного пошуку із використанням новітніх інформаційних технологій;
- удосконалення вміння логічно та переконливо обґрунтовувати свою точку зору щодо прийняття рішень філологічного характеру.

Завдання (навчальні цілі). Основні завдання курсової роботи пов'язані з формуванням у майбутніх фахівців таких компетентностей:

– *інтегральної компетентності (ІК):* здатності розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає транслювання інформації східною і слов'янською мовою, і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

– *загальних компетентностей (ЗК):*

ЗК 1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК 2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у

розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 4. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК 5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 7. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 8. Здатність працювати в команді та автономно.

ЗК 9. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 12. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 13. Здатність проведення досліджень на належному рівні.

– *фахових компетентностей (ФК):*

ФК 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.

ФК 2. Здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, її природу, функції, рівні.

ФК 3. Здатність використовувати в професійній діяльності знання з теорії та історії мов, що вивчаються.

ФК 4. Здатність аналізувати діалектні та соціальні різновиди мов, що вивчаються, описувати соціолінгвальну ситуацію.

ФК 5. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до XXI століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.

ФК 6. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мови, що вивчаються, в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах

спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

ФК 7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).

ФК 8. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

ФК 9. Усвідомлення засад і технологій створення текстів різних жанрів і стилів державною та іноземними мовами.

ФК 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний (залежно від обраної спеціалізації) аналіз текстів різних стилів і жанрів.

Програмні результати навчання (ПРН) (стандартні):

ПРН 2. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.

ПРН 3. Організовувати процес свого навчання й самоосвіти.

ПРН 5. Співпрацювати з колегами, представниками інших культур та релігій, прибічниками різних політичних поглядів тощо.

ПРН 6. Використовувати інформаційні й комунікаційні технології для вирішення складних спеціалізованих задач і проблем професійної діяльності.

ПРН 7. Розуміти основні проблеми філології та підходи до їх розв'язання із застосуванням доцільних методів та інноваційних підходів.

ПРН 8. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію мови (мов) і літератури (літератур), що вивчаються, і вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

ПРН 9. Характеризувати діалектні та соціальні різновиди мов(и), що вивчаються(ється), описувати соціолінгвальну ситуацію.

ПРН 10. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів **державною** та іноземною (іноземними) мовами.

ПРН 12. Аналізувати мовні одиниці, визначати їхню взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють.

ПРН 13. Аналізувати й інтерпретувати твори української та зарубіжної художньої літератури й усної народної творчості, визначати їхню специфіку й місце в літературному процесі (відповідно до обраної спеціалізації).

ПРН 14. Використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

ПРН 15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ПРН 16. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, уміти застосовувати їх у професійній діяльності.

ПРН 17. Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати факти мови й мовлення й використовувати їх для розв'язання складних задач і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та/або навчання.

ПРН 18. Мати навички управління комплексними діями або проєктами при розв'язанні складних проблем у професійній діяльності в галузі обраної філологічної спеціалізації та нести відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах.

ПРН 19. Мати навички участі в наукових та/або прикладних дослідженнях у галузі філології.

Курсова робота з відповідної галузі східної (арабської, івритської, індійської, іранської, тюркської, китайської, корейської, японської, азербайджанської) та слов'янської (польської, чеської) філології на факультеті східної і слов'янської філології

КНЛУ виконується на II, III, IV курсах. Для керівництва курсовою роботою, надання консультаційної допомоги студентові призначається науковий керівник зі складу провідних науково-педагогічних працівників відповідних кафедр, як правило, тих, що мають науковий ступінь та / або вчене звання і здобутки у професійній діяльності. Список наукових керівників курсових робіт затверджується розпорядженням декана факультету за поданням завідувача відповідної кафедри **не пізніше 01 жовтня.**

Основні етапи виконання курсової роботи:

1. Обрання і затвердження теми курсової роботи.
2. Підбір та вивчення літературних джерел, методичних матеріалів.
3. Розробка плану виконання курсової роботи.
4. Збір, обробка та аналіз матеріалу відповідно до теми дослідження.
5. Написання та оформлення роботи.
6. Підготовка до захисту й захист курсової роботи.

Календарний план виконання курсової роботи:

1. Обрання і затвердження теми – не пізніше 01 листопада відповідного навчального року.
2. Вивчення методологічних джерел і первинне накопичення фактичного матеріалу, укладання плану дослідження – не пізніше 01 грудня.
3. Виконання основної частини курсової роботи – не пізніше 01 квітня.
4. Остаточне оформлення курсової роботи, подання її на кафедру для захисту – не пізніше 20 квітня (Додаток А).

2. ВИБІР І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТЕМИ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Тему курсової роботи, яка повинна відповідати завданням навчальної дисципліни і тісно пов'язуватися з практичними потребами конкретного фаху, студент обирає з орієнтовної рекомендованої тематики робіт (Додаток Е), запропонованої цими Вимогами, або обирає самостійно, користуючись порадами наукового керівника, виходячи з актуальних проблем у галузі східної і слов'янської філології, наявності власних наукових інтересів та професійних уподобань. Студент, обираючи тему, має врахувати її актуальність для сьогодення.

Порядок затвердження тематики курсових робіт і їх виконання визначається вищим навчальним закладом. Обрана тема затверджується рішенням відповідної кафедри.

Після закріплення за студентом теми роботи складається її план, де вказується назва теми, назви розділів та параграфів, а також поетапний календарний план-графік виконання курсової роботи із зазначенням конкретних термінів подання науковому керівникові результату роботи на кожному з етапів (Додаток А). Під час збирання фактичних даних, вивчення необхідної інформації план роботи може змінюватися чи уточнюватися. Контроль за своєчасним якісним виконанням плану та графіка наукового дослідження здійснює науковий керівник.

Назва роботи має бути, за можливості, короткою, відповідати обраній спеціальності та суті досліджуваної теоретичної або практичної проблеми; для уточнення предмета дослідження до назви можна додати підзаголовок (4-6 слів).

Термін розробки плану і графіка – три тижні з моменту затвердження наукового керівника курсової роботи.

Порушення термінів графіка виконання наукової курсової роботи з вини студента є підставою для зниження балу під час захисту роботи.

3. ВИМОГИ ДО КУРСОВОЇ РОБОТИ, ЇЇ СТРУКТУРИ ТА ОБСЯГУ

Виконання курсової роботи починається з вивчення літератури з обраної теми, яка підбирається за предметним і систематичними каталогами бібліотек, бібліографічними збірниками з певних галузей знань, а також з використанням сучасних комп'ютерних пошукових мереж. Консультацію щодо підбору літератури студент одержує у наукового керівника. Після вивчення літературних джерел студент приступає до виконання першого розділу роботи. Практичні розділи мають базуватися на конкретному фактичному матеріалі, збирання й опрацювання якого відбувається поетапно згідно з планом.

Використовуючи різні методи аналізу, необхідно провести конкретні розрахунки й визначити вплив окремих факторів на стан і динаміку лінгвістичних показників, які характеризують різні процеси та явища у діяльності досліджуваного об'єкта.

Курсові роботи виконуються й захищаються виключно українською мовою.

Виклад думок ведеться від першої особи множини: «*Ми вважаємо ...*», «*На нашу думку ...*» або за допомогою безособових конструкцій: «*здійснено ...*», «*передбачено ...*», «*проаналізовано ...*», що є вимогою до наукового стилю мовлення в українській мові. Роботу подають у вигляді спеціально підготовленого рукопису у зброшурованому вигляді (тверда або європалітурка). В окремих випадках кафедри можуть прийняти рішення про подачу робіт лише в електронному вигляді.

3.1. Загальні вимоги:

- чіткість побудови;
- логічна послідовність викладення матеріалу;
- переконливість аргументації;
- стислість і точність формулювань, належне використання з цією метою спеціальної термінології, що входить до сфери метамови лінгвістики;
- конкретність викладу результатів роботи;

- доказовість висновків й обґрунтування рекомендацій;
- наявність інформаційно-пошукового апарату (анотація іноземною мовою, список використаних джерел);
- простота, ясність, стислість, точність викладу змісту й результатів досліджень.

Автор курсової роботи зобов'язаний забезпечити оригінальність матеріалу, його новизну, наукову цінність, повноту висвітлення проблеми, що розглядається, правильне цитування використаного матеріалу й посилань на літературні джерела тощо. **Цитати без посилань наводити не можна.**

3.2. Структура курсової роботи:

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень (за необхідності);
- вступ;
- основна частина, яка складається з розділів і підрозділів;
- висновки до кожного розділу;
- загальні висновки до роботи;
- анотація іноземною мовою;
- список використаних джерел;
- додатки: таблиці, схеми, графіки, діаграми тощо (за необхідності).

3.3. Обсяг курсової роботи

Обсяг курсової роботи має становити 30 сторінок. До обсягу роботи не входять анотація іноземною мовою, додатки, список використаних джерел. Першою сторінкою курсової роботи вважається титульний аркуш (Додаток Б). Приблизний обсяг структурних частин курсової роботи: вступ – до 5 сторінок, основна частина – 20-25 сторінок, висновки – 3-5 сторінок, анотація іноземною мовою – 1-2 сторінки.

3.3.1. Зміст. Подається на початку роботи, відразу за титульним аркушем. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовки), вступу, висновків до розділів, загальних висновків, додатків, списку використаної літератури тощо. Зміст має бути повним, тобто містити всі рубрики роботи (Додаток В).

3.3.2. Перелік умовних позначень, символів, скорочень. Якщо в роботі використовується специфічна термінологія, маловідомі скорочення, нові символи, позначення тощо, їхній перелік має бути поданий у вигляді окремого списку, який розміщують після вступу. Перелік друкується двома колонками, в яких зліва за абеткою наводять скорочення, справа – їхнє детальне розшифрування. Якщо спеціальні терміни, скорочення, позначення та інше повторюються у роботі менше трьох разів, перелік не складають, а їхнє розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

3.3.3. Вступ. Є основним елементом роботи, який демонструє теоретичну підготовку студента. У вступі до курсової роботи розкривається актуальність, сутність і стан (історичний нарис) проблеми, підстави й вихідні дані для розробки теми, а також мета проведеного в роботі дослідження.

Актуальність теми обґрунтовують шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми, а також вказують на доцільність роботи для розвитку відповідної галузі науки чи практичної діяльності. Актуальність теми визначається автором роботи спільно з науковим керівником. На підставі аналізу наявної історіографії проблеми з'ясовується ступінь її вивчення, окреслюється коло малодосліджених або недосліджених питань. Недостатнє вивчення теми на час написання курсової роботи значною мірою визначає її наукову актуальність. У такому разі актуальність теми виступає синонімом потреби заповнити існуючі лакуни у її вивченні. Актуальною є і зовсім нова проблема, сформульована керівником для розробки у курсовій роботі.

Робота над розкриттям обраної проблеми має опиратися на чіткі орієнтири, які й забезпечуються формулюванням мети та завдань дослідження. У вступі формулюють

мету роботи та **завдання**, які необхідно розв'язати для її досягнення. Не варто формулювати мету як «Дослідження ...», «Вивчення...», «Аналіз...» тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету. Завдання, розв'язання яких необхідне для досягнення інтегральної мети дослідження, подаються переліком (1..., 2..., 3... тощо). Кожне із завдань має розв'язуватися у конкретній структурній частині (розділі, підрозділі, пункті, підпункті) курсової роботи.

Визначення **об'єкта і предмета** дослідження. Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага студента, оскільки предмет дослідження визначає тему курсової роботи, яка визначається на титульному аркуші як її назва. Отже, при визначенні об'єкта та предмета дослідження слід враховувати те, що об'єкт є більш широким за змістом, а предмет має відповідати темі роботи.

Матеріал дослідження. Зазвичай матеріалом слугують одиниці досліджуваної мови. У цьому підпункті необхідно зазначити, яку кількість тих чи тих одиниць було дібрано й використано під час виконання курсової роботи.

У вступі описуються також **методи**, які використовуються у процесі дослідження. Подають перелік використаних методів дослідження для досягнення поставленої у роботі мети. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а коротко та змістовно визначаючи, що саме досліджувалося тим чи тим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме цих методів. Слід звернути увагу на те, що до методологічної бази, яка описується у вступі до курсової роботи, входять лише спеціальні (окремі) наукові методи лінгвістичного дослідження; не слід відводити місце загальнонауковим або загальним лінгвістичним методам, які використовуються в будь-якому дослідженні, як-от методи дедукції та індукції, метод спостереження, описовий метод тощо.

Наприкінці вступу слід виділити **наукову новизну** та **практичне значення** одержаних результатів у науковій роботі й показати їхню відмінність від відомих

раніше. Міру новизни описують за допомогою таких висловів: *уперше одержано, удосконалено, дістало подальший розвиток* тощо.

Необхідно зазначити, де й коли відбувалася **апробація** результатів дослідження (якщо відбувалася).

Обсяг і структура роботи. Останній пункт вступу курсової роботи, який містить узагальнені відомості про структуру роботи, кількість використаних літературних джерел, загальну кількість сторінок.

3.3.4. Основна частина курсової роботи складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають із нової сторінки (зразки оформлення подано в Додатку Д). Залежно від матеріалів, які підлягають дослідженню, основна частина роботи може включати кілька розділів. Як правило, у першому розділі (**теоретичному**) здійснюється критичний огляд літератури, в якому студент окреслює основні етапи дослідження обраної проблеми, називає дискусійні та нерозв'язані частини проблеми, а отже, визначає місце свого дослідження у розв'язанні проблеми. У цьому ж розділі здійснюється опис (розробка) теоретичних (методологічних) засад дослідження. Розділ має закінчуватися коротким висновком стосовно необхідності проведення дослідження обраної проблеми.

У другому розділі (**практичному**) та в подальших розділах, яких може бути один або, за необхідності, більше, з вичерпною повнотою викладаються результати власних практичних досліджень із висвітленням того нового, що студент вносить у розробку проблеми; дається лінгвістичне обґрунтування пропозицій і рекомендацій щодо удосконалення характеристики й стану розробки досліджуваного об'єкта. Характер та зміст пропозицій і рекомендацій мають базуватися на аналітичних і прогностичних оцінках функціонування та розвитку об'єкта дослідження, обґрунтованих і підтверджених лінгвістичними даними.

Зміст розділів основної частини повинен точно відповідати темі курсової роботи та повністю її розкривати. Виклад матеріалу підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

Кожен розділ курсової роботи закінчують короткими **висновками до розділів** обсягом до 1 сторінки, які містять коротку суть отриманих результатів, обґрунтування достовірності дослідження, аналіз відповідності даних, передбачених дослідженням.

3.3.5. Загальні висновки виконують роль закінчення, зумовленого логікою проведення дослідження у формі синтезу накопиченої в основній частині наукової інформації. У висновках подаються найбільш важливі наукові й практичні результати, що були одержані під час дослідження проблеми курсової роботи; висновок має висвітлювати особистий внесок студента в розв'язання досліджуваної проблеми. Висновок подають у вигляді пронумерованого списку, у кожному пункті якого міститься конкретний, досягнений студентом під час дослідження результат. Висновок має бути позбавлений загальних формулювань і включати відомості, які резюмують результат виконаного дослідження й дозволяють зробити висновок щодо реалізації завдань і досягнення мети, поставлених у вступі до курсової роботи.

3.3.6. Анотація іноземною мовою. Це короткий (1-2 сторінки) виклад змісту курсової роботи, що містить основні фактичні дані та висновки, яких студент досяг у процесі виконання роботи. Студенти 2 курсу за погодженням з науковим керівником можуть виконувати анотацію українською, західноєвропейською або виучуваною першою іноземною мовою. Студенти 3, 4 курсів – лише виучуваною першою іноземною мовою. Анотація складається за таким планом: тема, предмет, характер і мета роботи, короткий зміст дослідження та основні результати роботи. Анотацію доцільніше починати з короткого й точного викладу суті роботи, слід звертати особливу увагу на дотримання вимог, які висуваються до наукового стилю мовлення у конкретній виучуваній мові. Після анотації наводять ключові слова. Ключовим словом називається слово або стійке словосполучення із тексту анотації, яке з точки зору інформаційного пошуку несе смислове навантаження. Сукупність ключових слів (загальною кількістю не менше трьох і не більше восьми) повинна відбивати поза контекстом основний зміст наукової праці. Ключові слова подають у називному відмінку, друкують в рядок, через кому.

3.3.7. Список використаних джерел рекомендується розміщувати в алфавітному порядку (спочатку джерела українською, потім англійською/польською/чеською, наприкінці східною). Кількість позицій у списку літератури не регламентується й залежить від конкретного наукового завдання. *Оформлення бібліографічного опису у списку джерел, який наводять у курсовій роботі, виконується згідно зі стилем АПА* (англ. *American Psychological Association (APA) Style*), вимоги до оформлення списку літератури, розроблена Американською асоціацією психологів, наведено в Додатку Г.

3.3.8. Додатки. До додатків доцільно включати допоміжний матеріал, який необхідний для повноти сприйняття результатів курсової роботи:

- зібраний лексикографічний матеріал;
- таблиці допоміжних цифрових даних, схеми;
- інструкції і методики, розроблені у процесі виконання роботи;
- ілюстрації допоміжного характеру тощо.

4. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

4.1. Загальні вимоги

У тексті курсової роботи мають бути чітко виділені абзаци (1,25 см від краю лівого берега). Береги на сторінці залишають: лівий – 20 мм, правий – 10 мм, верхній і нижній – 20 мм. Шрифт друку має бути чітким, чорного кольору. При побудові схем, графіків, діаграм можна використовувати інші кольори чорнил. На комп'ютері робота виконується у версії Windows 10 або вище в текстовому редакторі Word через 1,5 інтервали (міжрядковий і міжабзацний), шрифт – Times New Roman, розмір шрифту основного тексту – 14 кегель, стиль – нормальний, вирівнювання за шириною.

У тексті роботи не допускаються підчистки, виправлення, зокрема й за допомогою коректора, граматичні, орфографічні, пунктуаційні помилки. Текст набирається без перенесень, із вирівнюванням на всю ширину сторінки. Допускається використання французьких лапок (« »), або англійських (“ ”), але слід дотримуватися обраного стилю впродовж усієї роботи. При наборі тексту слід розрізняти символи дефіса (-) і тире (—). Використання довгого тире (—) недопустиме.

На початку роботи розміщується титульний аркуш за встановленою формою (Додаток Б). Кожну структурну частину роботи розміщують відповідно до вказаної у змісті послідовності. Зміст повинен відповідати заголовкам, які зазначені в тексті роботи. Допускається оформлення змісту як за допомогою таблиці (Додаток В), так і за допомогою текстового редактора.

Заголовки структурних частин курсової роботи – ЗМІСТ, ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ, АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ, ДОДАТКИ – друкують великими літерами симетрично до тексту (по центру).

Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох чи більше речень, їх розділяють крапкою, а в кінці останнього речення заголовку

підрозділу крапка не ставиться. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу, в кінці ставиться крапка. Кожний розділ курсової роботи, а також висновки, анотація, список використаних джерел починаються з нової сторінки.

4.2. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків, таблиць подають арабськими цифрами без знаку №. Першою сторінкою курсової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому кутку сторінки без крапки в кінці.

Номер розділу ставлять після слова РОЗДІЛ арабськими цифрами, після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Шрифт – напівжирний, вирівнювання – по центру. *Наприклад:*

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПОЛІСЕМІЇ

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. Після номера підрозділу ставиться крапка, наприклад: 2.3. (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу, після якого крапка не ставиться. Номер і назва підрозділу відділяється від назви розділу двома «ентерами», розміщується на сторінці з абзацного відступу, вирівнювання – по ширині. Підрозділи відділяються один від одного одним «ентером».

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. У кінці номера має також стояти крапка, наприклад: 1.2.2. Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка. Номер і назва пункту виділяються курсивом і розміщуються на сторінці з абзацного відступу з вирівнюванням по ширині. Текст

пункту йде одразу після крапки. Підпункти оформлюються аналогічно пунктам.

Наприклад:

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПОЛІСЕМІЇ

1.1. Проблема полісемії в сучасній українській терміносистемі. Діахронія і синхронія

1.1.1. Гомеопатична термінологія. Термінології гомеопатії, як і термінологіям інших галузей знань, властиве семантичне явище полісемії, яке тою чи тою мірою репрезентує ... (*основний текст*)

Ілюстрації (фотографії, схеми, графіки) і таблиці необхідно подавати безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, які розміщені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок. Ілюстрації позначають скороченим словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, які подані в додатках. Номер ілюстрації має складатися з номера розділу й порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка (Рис. 1.2.). Номер ілюстрації, її назву та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в курсовій роботі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Таблиці нумерують послідовно в межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера, який складається з номера розділу й порядкового номера таблиці, наприклад: Таблиця 1.2. (друга таблиця першого розділу). При переносі частини таблиці на іншу сторінку пишуть слова «Продовження табл.» і вказують її номер. Назва таблиці друкується на наступному рядку після її номеру, жирним шрифтом, вирівнювання по центру.

Примітки до тексту й таблиць оформлюють за допомогою автоматичних посилань.

Додатки оформлюються як безпосереднє продовження роботи на наступних сторінках. Вони розміщуються в порядку посилань у тексті роботи. Кожен із додатків має розміщуватись на окремій сторінці. Додаток має мати заголовок, який друкується угорі симетрично відносно тексту (по центру). Додатки слід нумерувати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, І, Й, О, Ч, Ь. Наприклад: Додаток А, Додаток Б і тощо. Єдиний додаток позначається як Додаток А.

4.3. Таблиці

Цифровий матеріал (у разі наявності) має бути оформлений у вигляді таблиць. Кожна таблиця має містити назву, яку розташовують над таблицею й друкують симетрично до тексту (по центру). Назву й слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву не підкреслюють. Номер таблиці позначають арабськими цифрами без знаку номер (№) перед ним.

Заголовки граф мають починатися з великих літер. Таблицю розміщують після згадування про неї у тексті. При перенесенні таблиці на іншу сторінку назву вміщують тільки над її першою частиною. Якщо текст, який повторюється в графі таблиці, складається з одного слова, його можна замінити лапками; якщо з двох або більше слів, то при першому повторенні його замінюють словами «Те саме», а далі лапками.

Ставити лапки замість цифр, марок, знаків, математичних і хімічних символів, аббревіатур, які повторюються, не слід. Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять тире (прочерк). Залишати комірку пустою не рекомендується. Заголовок таблиці має відповідати її змісту.

Таблиця не може бути завершенням підрозділу, пункту або розділу. Після неї обов'язково повинен слідувати текст. Це може бути висновок чи узагальнення.

Великі за обсягом ілюстрації, схеми, таблиці, словники (списки) лексем й іншого мовного матеріалу рекомендовано подавати у вигляді додатків.

4.4. Посилання

Під час виконання роботи студент має давати посилання на джерела, які використовувалися під час розробки проблематики курсової роботи. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання. Якщо використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел із великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць із джерела, на яке дано посилання у роботі. У тексті роботи посилання на джерела слід зазначати прізвищем автора та роком видання, виділеним двома круглими дужками, наприклад: (Іваненко, 2020) чи (Іваненко, 2007, с. 25). Посилання має міститися в тексті (таблицях, схемах тощо), коли йдеться про матеріал, запозичений з інших джерел, який не є власним здобутком автора курсової роботи. Посилання має супроводжувати кожну цитату, незалежно від того, чи є вона прямою чи непрямою. Усі цитати (крім матеріалу дослідження) в роботі подаються українською мовою, незалежно від мови оригіналу цитування, згідно з вимогами стилю АРА (Додаток Г). Якщо в тексті наявне використання запозиченого матеріалу в будь-якій формі й при цьому немає посилання на джерело цитування, такий стан розцінюється як порушення академічної доброчесності (плагіат) і спричиняє зняття курсової роботи із захисту з подальшим відрахуванням студента з університету.

4.5. Список використаних джерел

Список використаних джерел – це тематично відібраний, систематизований перелік бібліографічних даних про використану, цитовану літературу. Джерела слід розміщувати в списку в алфавітному порядку перших літер прізвищ авторів або заголовків. Відомості про джерела, які включені до списку, необхідно давати згідно з вимогами стилю АРА наведенням назв праць. Стиль АРА є стилем оформлення цитувань авторів та оформлення бібліографічних описів у списку літератури. Цитату за стилем АРА можна оформити двома способами: як внутрішньотекстове цитування у

відповідному місці в тексті документа і як позатекстовий список джерел цитат або згадувань. Приклад оформлення відомостей про джерела подано в Додатку Г.

Бібліографічний опис складається з двох частин:

- 1) заголовку опису (як правило, це прізвище та ініціали автора або авторів);
- 2) тексту опису.

Постійні ознаки, якими характеризується друковане видання у тексті опису, називаються елементами опису. Кожний елемент опису наводять із розділовими знаками, які йому передують.

Обов'язковими елементами опису книги у списку літератури є основна назва, дані про видання, місце видання, назва видавництва, рік видання, порядковий номер тому, випуску, частини, сторінки.

Список використаних джерел подається мовою оригіналу наприкінці курсової роботи перед додатками, дотримуючись наступних вимог:

– Список посилань слід починати з нової сторінки і дати йому назву «**СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ**», яку розмістити посередині сторінки.

– Список має висячий відступ і подвійне розташування, де перший рядок кожного посилання вирівнюється по лівій межі поля, в той час, як усі наступні рядки розташовуються з відступом вправо. Відступ має бути розміром 1,25 см. Ці параметри встановлюються за допомогою текстових редакторів.

– Усі посилання зі списку літератури мають бути наведені в тексті.

– Усі посилання, наведені в тексті, також мають бути включені до списку використаних джерел (виключення – неопубліковані матеріали).

– Посилання в списку розташовуються в алфавітному порядку прізвищ авторів (спочатку джерела українською, потім англійською/польською/чеською, наприкінці східною).

– Там, де наведені дві назви з тими самими авторами і тією ж датою, додають до року видання маленьку літеру (наприклад, 2003а, 2003б ...).

- Назви організацій надають повністю, якщо вони не широко відомі (наприклад, АПА для Американської психологічної асоціації).
- Перевірте основні деталі фактичного джерела – ви підтверджуєте, що ви прочитали джерело, коли ви його наводите.
- Притримуйтеся обраного стилю посилань впродовж усієї роботи.

4.6. Додатки

Додатки розміщуються після списку використаних джерел, мають свою нумерацію, яка записується у правому верхньому куті аркушу. Кожен додаток починається з нової сторінки з можливим продовженням на наступних сторінках. Додатки слід нумерувати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, І, Й, О, Ч, Ъ, наприклад, додаток А, додаток Б і тощо. Єдиний додаток позначається як додаток А. Якщо додаток не може бути розміщеним на одній сторінці, він продовжується на наступних сторінках. У цьому випадку наступна сторінка також повинна починатися з нумерації цього додатку з пояснювальним словом. Як правило, у продовженні не пишуть назви додатку.

5. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

5.1. Загальні положення

Захист курсових робіт проводиться у формі заліку в терміни, визначені навчальними планами, та згідно з розкладом, який затверджується в установленому порядку.

У визначені відповідною кафедрою терміни студенти подають на кафедру остаточний текст курсової роботи в паперовому і електронному варіантах, або лише в електронному варіанті, якщо ректором КНЛУ прийняте таке рішення. До курсової роботи додається заява студента (Додаток Ж). У разі неподання одного із цих трьох (двох – якщо вимагається електронний варіант) документів в установлені кафедрою терміни, студент рішенням кафедри не допускається до захисту курсової роботи. Рішення про подальше навчання такого студента приймається деканом факультету і ректором в установленому порядку.

У разі своєчасного подання студентом усього зазначеного вище пакету документів спеціальна затверджена комісія кафедри проводить перевірку курсової роботи на академічний плагіат за допомогою інформаційної системи Unichек. Спеціальна комісія кафедри на підставі звіту про результати перевірки курсової роботи на оригінальність тексту в мережі Інтернет, а також фахового аналізу результатів перевірки курсової роботи на наявність ознак плагіату і власне курсової роботи приймає остаточне рішення щодо наявності чи відсутності плагіату, готує і подає на затвердження кафедри Довідку про допуск / недопуск студента до захисту курсової роботи.

Спеціальна комісія кафедри рекомендує допустити студента до захисту курсової роботи, якщо:

- рівень оригінальності цієї роботи становить не менше 60%;
- подальший аналіз комісією результатів перевірки курсової роботи на наявність ознак плагіату і власне курсової роботи підтвердив відсутність ознак плагіату і, що відсоток достовірності курсової роботи становить не менше 60%.

Якщо за результатами роботи спеціальної комісії кафедра рекомендує здобувача вищої освіти до захисту курсової роботи, студент має підготувати доповідь, тривалістю до 5 хвилин, а також ілюстративний матеріал (наочне приладдя): роздаткові матеріали (у разі необхідності) та презентацію роботи у вигляді слайдів, які демонструються на екрані під час захисту та висвітлюють основні теоретичні положення та практичні результати проведеного дослідження.

У доповіді студент висвітлює актуальність, мету та завдання курсової роботи, коротко характеризує основний зміст роботи, методику й результати проведених досліджень, оголошує висновки та пропозиції. Читати під час захисту доповідь не рекомендується.

5.2. Захист курсової роботи в дистанційному форматі

Захист курсової роботи в дистанційному форматі проводиться з використанням ІТ-технологій, а саме: **платформи Microsoft Teams** відповідно до розкладу заліково-екзаменаційної сесії.

Для забезпечення проведення захисту курсової роботи екзаменатор, призначений завідувачем кафедри, або лаборант кафедри виконує функції модератора відеоконференції. До обов'язків модератора відеоконференції входить:

- своєчасний початок відеоконференції із захисту курсової роботи;
- підключення до відеоконференції інших членів комісії;
- підключення до відеоконференції студентів на початку захисту курсової роботи;
- відключення від режиму відеоконференції тих студентів, що порушують порядок і процедуру проведення захисту курсової роботи в дистанційному форматі;
- забезпечення завершення відеоконференції із захисту курсової роботи;
- інші функції, пов'язані з технічним аспектом забезпечення проведення захисту курсової роботи.

Для забезпечення захисту курсової роботи студенти зобов'язані за 15 хвилин до початку захисту підключитися до конференції, щоб екзаменатори могли зафіксувати

присутність студента. **Не допускається участь студентів у відеоконференції із захисту курсової роботи без увімкнення відеокамери.**

Під час проведення захисту курсової роботи студенти зобов'язані постійно підтримувати відео- та аудіозв'язок з екзаменатором. Камера відеозв'язку має бути налаштована таким чином, щоб екзаменатори могли спостерігати за процесом захисту для забезпечення академічної доброчесності під час доповіді.

Користування сторонніми носіями інформації, у тому числі мобільними телефонами, іншими електронними засобами, крім того, який безпосередньо використовується для зв'язку з екзаменаторами, під час дистанційного проведення захисту курсової роботи заборонено. Під час захисту курсової роботи поруч зі студентом не можуть бути присутніми треті особи.

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсових робіт студентів закінчується виставленням членами комісії оцінки у 100-бальній шкалі, 4-бальній шкалі оцінювання та в шкалі ЄКТС. При виставленні оцінки береться до уваги:

- коректність визначення наукового апарату дослідження;
- якість змісту дослідження, повнота розкриття його теми;
- дотримання вимог щодо структури роботи;
- оформлення курсової роботи, у тому числі списку використаних джерел;
- доповідь під час захисту та презентація результатів дослідження;
- відповіді на запитання та зауваження членів комісії із захисту курсових робіт і

присутніх;

- усний відгук наукового керівника.

Оцінка курсової роботи здійснюється за **100-бальною шкалою**:

- 1) якість виконання курсової роботи – до **70 балів**;
- 2) захист і презентація результатів дослідження – до **30 балів**.

6.1. Критерії оцінювання результатів виконання та захисту курсових робіт

№ п/п	Критерії	Макс. кількість балів	Зміст критеріїв Оцінювання	Оцінка в балах
1.	Якість наукового апарату дослідження (актуальність теми, її відповідність сучасним вимогам, об'єкт, предмет, мета, завдання, методи дослідження), відповідність темі дослідження, науковість, правильність, логічність викладу	10	<ul style="list-style-type: none"> – відповідає повністю – відповідає неповністю – відповідає недостатньо – відповідності бракує – науковий апарат не визначено 	<p>10</p> <p>8 – 9</p> <p>6 – 7</p> <p>1 – 5</p> <p>0</p>

2.	Аналіз джерел і літератури з теми дослідження, критичне ставлення до них	10	<ul style="list-style-type: none"> – повний, обґрунтований – неповний – недостатньо повний критичний аналіз недостатній – перелік наукових досліджень з теми поданий без відповідного аналізу аналізу бракує 	<p>10 8 – 9 6 – 7 1 – 5 0</p>
3.	<p>Повнота, науковий рівень обґрунтування розробок і запропонованих рішень:</p> <ul style="list-style-type: none"> – рівень самостійності роботи; – відповідність змісту назві, поставленій меті та завданням; – адекватність методики дослідження заявленим завданням; – якість інтерпретації результатів дослідження, аргументованість висновків; – наявність власних пропозицій і рекомендацій з предмета дослідження. 	20	<ul style="list-style-type: none"> – повно та обґрунтовано – недостатньо повно та обґрунтовано – неповно, непослідовно, необґрунтовано – незадовільно – обґрунтування розробок бракує 	<p>19 – 20 15 – 18 13 – 14 1 – 12 0</p>
4.	Практична цінність розробок і запропонованих рішень	20	<ul style="list-style-type: none"> – висока практична цінність – практична цінність часткова – окремі елементи мають практичну цінність – практична цінність не доведена; – немає практичної цінності 	<p>19 – 20 15 – 18 13 – 14 1 – 12 0</p>

5.	<p>Відповідність курсової роботи встановленим в Україні вимогам до наукових робіт:</p> <ul style="list-style-type: none"> – грамотність, науковий стиль викладу; – відповідність структури, обсягу роботи вимогам, затвердженим певною кафедрою, на якій виконується курсова робота; – якість оформлення роботи, якість бібліографічного списку; – культура посилань на використані джерела і літературу. 	10	<ul style="list-style-type: none"> – повна відповідність, висока якість – недостатньо повна відповідність, є незначні відхилення від затверджених стандартів – неповна відповідність, недостатня якість; – невідповідність, якість низька, багато мовних помилок; – якість оформлення незадовільна, робота подана з істотними порушеннями встановлених термінів її подання. 	<p>10</p> <p>8 – 9</p> <p>6 – 7</p> <p>1 – 5</p> <p>0</p>
6.	<p>Змістовність доповіді, презентації і відповідей на запитання членів комісії та присутніх під час захисту.</p>	30	<ul style="list-style-type: none"> – повні, послідовні, логічні, презентація здійснена з використанням мультимедіа – недостатньо повні, послідовні, логічні – непослідовно та нелогічно побудована доповідь, недостатньо повні й глибокі відповіді на запитання – доповідь поверхова, незадовільні відповіді на запитання; – знання з теми дослідження незадовільні, відповіді на запитання відсутні. 	<p>27 – 30</p> <p>23 – 26</p> <p>18 – 22</p> <p>1 – 17</p> <p>0</p>
Разом		100		

Результати захисту курсової роботи визначаються балами у 100-бальній шкалі, що відповідає оцінкам «**відмінно**», «**добре**», «**задовільно**», «**незадовільно**» за чотирибальною шкалою оцінювання та відповідною оцінкою за шкалою ЄКТС:

Відмінно	A	90 – 100	}	ЗАРАХОВАНО
Добре	B	82 – 89		
		C	75 – 81	}
Задовільно	D	66 – 74		
		E	60 – 65	
Незадовільно	FX	0 – 59	}	

6.2. Академічна доброчесність

Під час виконання курсової роботи студенти мають обов'язково дотримуватися принципів **академічної доброчесності**, що передбачено Положенням про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти Київського національного лінгвістичного університету (перший (бакалаврський) і другий (магістерський) рівні вищої освіти) <http://surl.li/esqgi>, затвердженого ухвалою вченою радою університету 29 вересня 2022 року протоколом №3.

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів і визначених Законом України «Про вищу освіту» правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/ або наукових (творчих) досягнень. Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти під час виконання курсової роботи передбачає: посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей, належних іншим авторам; дотримання норм законодавства про авторське право та суміжні права; надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерел інформації. Відповідно до Закону України «Про освіту» порушенням академічної доброчесності під час виконання курсової роботи вважається: академічний плагіат; самоплагіат, фабрикація; фальсифікація.

Плагіатом вважається: дослівне відтворення тексту (послідовності набору не менше трьох речень), зокрема шляхом перекладу, з книг, статей, Інтернет-ресурсів чи інших джерел без належного оформлення цитування; парафраза – переказ своїми словами тексту іншого автора, сутність якого полягає у заміні слів і знаків без посилання на джерело; компіляція – створення значного масиву тексту шляхом копіювання з різних джерел без унесення до нього змін і посилань на авторів; унесення незначних правок у скопійований матеріал (переформулювання речень, зміна порядку слів у них тощо) без належного цитування.

Перевірка курсових робіт на академічний плагіат здійснюється спеціальною комісією, затвердженою відповідною кафедрою, за допомогою інформаційної системи Unicheck. Кожна курсова робота перевіряється лише раз. Результатом перевірки кафедрою кожної курсової роботи на академічний плагіат є згенерований комп'ютерним програмним засобом звіт про оригінальність цієї роботи.

Рівень оригінальності курсових робіт, необхідний для допуску цих робіт до захисту, має бути не **менше 60 %**. Якщо за результатами обов'язкової перевірки на академічний плагіат рівень оригінальності курсової роботи становить **менше 60 %**, такі роботи рішенням кафедри не допускаються до захисту. Не пізніше наступного робочого дня науковий керівник, який здійснював керівництво, повідомляє про це студента, а завідувач кафедри інформує в письмовому вигляді про факт порушення академічної доброчесності декана факультету.

Детальний порядок здійснення перевірки на плагіат, а також терміни подання курсових робіт на кафедри для їх перевірки встановлюють кафедри з урахуванням Положенням про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти Київського національного лінгвістичного університету (перший (бакалаврський) і другий (магістерський) рівні вищої освіти) та інших затверджених в Університеті документів. Установлені терміни подання курсових робіт мають передбачати можливість оскарження студентами перевірки їхніх робіт не пізніше ніж за 2 тижні до захисту курсових робіт.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ НАУКОВОЇ І НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна

- Бабенко, Є., Амеліна, С. & Білоус, Н. (2018). *Актуальні проблеми теорії і практики сучасного перекладу*: Центр навчальної літератури.
- Бондаренко, І. П., Комарницька, Т. К. (2014). *Актуальні напрями і проблеми сучасної лінгвістики*: навчальний посібник для студентів-сходознавців. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго.
- Васько, Р. В., Валігура, О. Р. & Козуб, Л. С. (2016). *Сучасні лінгвістичні дослідження: Хрестоматія*. Тернопіль: Вектор.
- Габідулліна, А.Р., Колесніченко, О.Л. (2019). *Методологія сучасних лінгвістичних досліджень: навчальний посібник*. Слов'янськ: Вид-во Б.І. Маторіна.
- Капранов, Я., Черхава, О. (2023). *Основи лінгвістичної компаративістики та макрокомпаративістики: електронний підручник для закладів вищої освіти, які здійснюють професійну підготовку здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 035 Філологія*. Київ: Видавничий центр КНЛУ.
- Марцин, В. С. (2012). *Основи наукових досліджень*: навчальний посібник. Львів: Ромус-Поліграф.
- Палеха, Ю. І. (2013). *Основи науково-дослідної роботи*: навчальний посібник. Київ: Ліра-К.
- Селіванова, О. О. (2008). Загальні й лінгвістичні методи дослідження. *Лінгвістика: напрями та проблеми*. Полтава: Довкілля-К, С. 48–64.
- Цимбал, Н.А. (упорядн.). (2019). *Методи лінгвістичних досліджень*: навчальний посібник. Умань: Візаві.
- English, F., Marr, T. (2023). *Why Do Linguistics?: Reflective Linguistics and the Study of Language*. London: Bloomsbury Academic.

Додаткова

- Мазур, О. В., Подвойська, О. В. & Радецька, С. В. (2013). *Основи наукових досліджень: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів філологічних спеціалізацій*. Вінниця: Нова Книга.
- Опанасенко, Н.І., Черненко, Г. М (2022). *Академічна доброчесність як одна з вимог написання наукових робіт магістрами початкової освіти*.
- Стежко, Ю.Г., Білоус, Н.П. & Шевчук, Л.О. (2021). Методологія лінгвістичних досліджень в імперативах постмодернізму. *Філологічні трактати*, Т. 13, 1. Суми: Вид-во СумДПУ, 102-120.
- Філіпенко, А. С. (2005). *Основи наукових досліджень: конспект лекцій, навчальний посібник*. Київ: Академвидав.
- Цехмістрова, Г. С. (2004). *Основи наукових досліджень : навчальний посібник*. Київ: Видавничий дім «Слово».
- Чередниченко, О. І. (2007). *Мовознавчі парадигми на зламі століть. Про мову і переклад*. Київ: Либідь.
- Montrul, S., Polinsk, M. (Eds.) (2021). *The Cambridge Handbook of Heritage Languages and Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Інформаційні ресурси

<http://nbuv.gov.ua/node/929>.

<https://www.library.cornell.edu/research/citation/apa>

<http://www.citationmachine.net/apa/cite-a-book>;

<http://www.bibme.org/apa/book-citation/manual>.

ДОДАТКИ

Додаток А

**КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН-ГРАФІК
ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ**

№	Вид роботи	Терміни виконання
1.	Вибір теми, укладання орієнтовного бібліографічного списку.	до 01.11
2.	Дослідження історії та сучасного стану розробки проблеми.	до 01.12
3.	Підготовка першого розділу роботи.	до 15.12
4.	Підготовка другого розділу роботи. Збір і опрацювання фактичного матеріалу.	до 01.03
5.	Формулювання висновків, написання вступу до роботи.	до 01.04
6.	Підготовка остаточного варіанта тексту. Оформлення роботи та подання на кафедру (науковому керівникові).	до 20.04
7.	Захист курсової роботи.	за розкладом

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра _____ філології

Курсова робота

з _____ філології

на тему:

ПОЛІСЕМІЯ ТА ЇЇ ПРИЧИНИ

(НА МАТЕРІАЛІ _____ МОВИ)

Студента (тки) групи _____

факультету східної і слов'янської філології

денної / заочної форми здобуття освіти

Освітньої програми: _____

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.0 _____

(переклад включно), перша – _____

Петренка Петра Петровича

Науковий керівник: **к. філол. н., доц. Янко Яна Янівна**

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Зразок оформлення змісту

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	3
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛІСЕМІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ	8
1.1.	8
1.2.	10
1.3.	12
Висновки до Розділу 1	14
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ І СКЛАД	16
2.1.	17
2.2.	19
2.3.	23
Висновки до Розділу 2	26
ВИСНОВКИ	28
АНОТАЦІЯ	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	33
ДОДАТКИ	35

ПРИКЛАДИ

оформлення бібліографічного опису списку використаних джерел у курсових роботах студентів Київського національного лінгвістичного університету

Рекомендації з оформлення посилань в наукових роботах: Стиль Американської психологічної асоціації (APA style)

Цитування в тексті

APA стиль передбачає використання посилань у тексті роботи щоразу, коли ви цитуєте джерело, будь то парафраз, цитата всередині рядка чи блокова цитата. Внутрішньотекстове посилання містить інформацію про: автора праці (редактора/ укладача/ назву цитованого джерела, якщо автор відсутній), що цитується, рік видання та сторінковий інтервал (номери сторінок з яких наводиться цитата). Сторінковий інтервал дозволяється не вказувати, якщо ви не наводите цитату, а висловлюєте якусь ідею чи посилаєтесь на роботу загалом.

Парафраз. Не береться в лапки. Прізвище(а) автора(ів) може з'явитися:

- 1) в самому реченні, тоді після нього у круглих дужках зазначається рік видання;
- 2) в дужках після парафрази разом із роком видання (через кому).

Наприклад:

У редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування (Тимошик, 2004).

або

За Тимошиком (2004) у редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування.

Обидва посилання вказують на те, що інформація, яка міститься в реченні може бути розташована у творі Тимошика, виданого 2004 року. Більш розгорнута інформація про згадане джерело буде міститися у списку використаних джерел.

Цитата всередині рядка. Береться в лапки. Прізвище автора(ів) може з'явитися:

1) в самому реченні, тоді після нього у круглих дужках зазначається рік видання, а після цитати у круглих дужках зазначається сторінковий інтервал;

2) в дужках після цитати разом із роком видання та сторінковим інтервалом (через кому).

Наприклад:

Вордсворт (2006) заявив, що романтична поезія була відзначена як «спонтанний перелив сильних почуттів» (с. 263).

або

Романтична поезія характеризується «спонтанним переливом сильних почуттів» (Вордсворт, 2006, с. 263).

Обидва посилання вказують на те, що інформація, яка міститься в реченні, розташована на сторінці 263 твору 2006 року, автором якого є Вордсворт. Більш розгорнуту інформацію про згадане джерело можна дізнатися зі списку використаних джерел.

Блокова цитата (складається з більше, ніж трьох рядків тексту).

Подається в тексті з нового рядка з абзацним відступом для всієї цитати, не береться в лапки. Міжрядковий інтервал – подвійний. Після тексту цитати ставиться крапка і вказується вихідне джерело в дужках.

Наприклад:

У галузі видавничої справи поняття «редагування» перш за все використовується для позначення видів роботи, безпосередньо пов'язаних з діяльністю органів друку. Сучасне редагування належить до сфери суспільно-культурної професійної діяльності, що спрямована на аналіз і вдосконалення мовних творів під час їх підготовки до відтворення засобами поліграфії, або до трансляції.
(Хоню, 2006, с. 45)

Якщо у внутрішньотекстовому посиланні ви зазначаєте назву джерела, тоді всі слова назви мають починатися з великої літери. Курсивом необхідно виділяти назви довгих творів (книги), *наприклад:* (*Українська Мова*, 2009, с. 6). Назви невеликих робіт (частини книги, статті) беруться в лапки, *наприклад:* («Правопис слів іншомовного походження», 2009, с. 103).

Посилання на роботу кількох авторів (редакторів/укладачів)

Внутрішньотекстове посилання на роботу кількох авторів залежить від їх кількості:

1) **2-5 авторів.** У внутрішньотекстовому посиланні необхідно перерахувати прізвища усіх авторів (через кому). Перед останнім автором пишеться знак «&», якщо автори перераховуються в дужках, або слово «та», якщо автори перераховуються в реченні, а рік видання та сторінковий інтервал в дужках.

Наприклад:

а) автори перераховуються і дужках:

(Kernis, Cornell, Sun, Berry, & Harlow, 1993)

або

(Kernis, Cornell, Sun, Berry, & Harlow, 1993, p. 199)

(Бойко, Гречка, & Поліщук, 2010) *або* (Бойко, Гречка, & Поліщук, 2010, с. 5)

б) автори перераховуються в реченні:

Результати дослідження Бойко, Гречки, та Павлюка (2010) підтверджують ...

або

Бойко, Гречка та Поліщук (2010) стверджують: «Біологія – це система...» (с. 5).

2) **6 авторів і більше.** У внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати прізвище першого автора та слово «та ін.».

Наприклад:

(Jones et al., 1998) *або* (Jones et al., 1998, p. 7)

(Бойко та ін., 2005) *або* (Бойко та ін., 2005, с. 10)

Результати дослідження Величко та ін. (2014) підтверджують ...

або

Величко та ін. (2005) стверджують: «Біологія – це система наук...» (с. 10).

Посилання на роботу під назвою. Якщо автора (редактора/укладача) праці великого розміру (наприклад, книги) встановити неможливо, тоді у внутрішньотекстовому посиланні після парафрази або цитати на місці автора необхідно вказати курсивом два слова назви праці.

Наприклад:

Згідно з останніми дослідженнями українська мова займає визначене місце серед сучасних мов світу (*Українська Мова*, 2009). Елкінс стверджує, що візуальні дослідження, як нова дисципліна, можуть бути «занадто легкими» (*Візуальні Дослідження*, 2009, с. 63).

Якщо автора (редактора/ укладача) праці невеликого розміру (наприклад, статті, частини книги, веб-сторінки) встановити неможливо, тоді у внутрішньотекстовому посиланні після парафрази або цитати на місці автора необхідно вказати у лапках два слова назви праці.

Наприклад:

В українській мові розрізняють 6 голосних фонем («Система голосних фонем», 2009).

«Фонетика як система матеріальних засобів мови – це набір звуків, наголосів й інтонацій» («Система голосних фонем», 2009, с. 6).

Посилання на кілька робіт різних авторів (одночасно). Якщо парафраз відноситься до кількох робіт різних авторів, тоді після парафрази необхідно вказати прізвище автора однієї книги і рік видання, та після знаку «;» вказати прізвище автора другої книги і рік видання.

Наприклад:

Чимало дослідників вважають літературне редагування одним з найважливіших етапів обробки тексту (Феллер, 2004; Різун, 2002).

Посилання на кілька робіт різних авторів з однаковими прізвищами. Якщо два або більше авторів мають однакові прізвища, у внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати також перші ініціали (або навіть повне ім'я, якщо різні автори мають однакові ініціали).

Наприклад:

Існують різні думки щодо наслідків клонування (Р. Міллер, 1987; А. Міллер, 1989). Хоча деякі медичні фахівці з етики стверджують, що клонування призведе до дизайнерських дітей (Р. Міллер, 1987), інші відзначають, що переваги медичних досліджень перевершують це міркування (А. Міллер, 1989).

Упорядкування списку використаних джерел

Список використаних джерел розміщується в кінці роботи на окремій сторінці. Він надає інформацію, необхідну для того, щоб знайти і отримати будь-яке джерело, процитоване в тексті документа. Кожне джерело, процитоване в роботі має з'явитися у списку використаних джерел. Так само, кожен запис у списку використаних джерел має бути згаданим в тексті роботи.

Назва списку використаних джерел. Заголовок розміщується по центру без лапок. Цитований матеріал наводиться в алфавітному порядку за прізвищем автора (редактора/ укладача, якщо немає автора). Якщо матеріал не має автора, його необхідно розподілити за першою літерою його назви. Якщо в бібліографічному описі зазначено кілька робіт одного й того ж автора, редактора або упорядника, тоді записи розташовуються в хронологічному порядку за роками видання в порядку зростання. Кожен бібліографічний опис джерела починається з нового рядка з вирівнюванням по ширині без відступів. Якщо бібліографічний опис джерела займає кілька рядків, тоді перший рядок опису вирівнюється по ширині без абзацних відступів, а наступні рядки – з відступом у 1,25 см (список має висячий відступ і подвійне розташування, де перший

рядок кожного посилання вирівнюється по лівій межі поля, в той час, як усі наступні рядки розташовуються з відступом вправо, а відступ має бути розміром 1,25 см). **Пункти бібліографічного списку не нумеруються.**

Наприклад:

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Benjamin, A. C. (1960). The ethics of scholarship: A discussion of problems that arise in its application. *Journal of Higher Education*, 31(9), 471-480.
- Sahraii, R. M., Soltani, M. (2019). *Iranshenasi*. Tehran: Daneshgah-e Alame Tabatabaaii.
- Sedighi, A., Shabani-Jadidi, P. (2018). *The Oxford Handbook of Persian Linguistics*. Oxford: Oxford University Press.

Правила бібліографічного опису для списку використаних джерел

Якщо в публікації зазначено не більше семи авторів (редакторів/ укладачів, якщо книга без автора), то у посиланні необхідно вказати усіх авторів (*див. бібліографічні описи книг з авторами*).

Якщо в публікації зазначено вісім та більше авторів (редакторів/ укладачів), у посиланні необхідно перерахувати імена перших шести авторів, а потім вставити три крапки (...) та додати ім'я останнього автора (*див. бібліографічні описи книг з авторами*).

Назви книг, журналів зазначаються без скорочень.

Схема	Приклади
<p>Книга: 1-7 авторів Прізвище 1, ініціали 1, Прізвище 2, ініціали 2, Прізвище 3, ініціали 3, Прізвище 4, ініціали 4, Прізвище 5, ініціали 5, Прізвище 6, ініціали 6, & Прізвище 7, ініціали 7. (Рік). Назва книги: Підназва (номер видання). Місце видання: Видавництво.</p>	<p>Bragg, S. M. (2010). <i>Wiley revenue recognition: Rules and scenarios</i> (2nd ed.). Hoboken, NJ: Wiley.</p> <p>Тимошик, М. В. (2004). <i>Видавнича справа та редагування</i>. Київ: Ін Юре.</p> <p>Hubbard, R. G., Koehn, M. F., Omstein, S. I., Audenrode, M. V., & Royer, J. (2010). <i>The mutual fund industry: Competition and investor welfare</i>. New York, NY: Columbia University Press.</p> <p>Шульгін, В., Слободяник М., & Павленко В. (2014). <i>Хімія</i>. Харків: Фоліо.</p>

<p>Книга: 8 і більше авторів Прізвище 1, ініціали 1, Прізвище 2, ініціали 2, Прізвище 3, ініціали 3, Прізвище 4, ініціали 4, Прізвище 5, ініціали 5, Прізвище 6, ініціали 6 ... Прізвище останнього автора, Ініціали. (Рік). <i>Назва книги: Підназва</i> (номер видання). Місце видання: Видавництво.</p>	<p>Zinn, H., Konopacki, M., Buhle, P., Watkins, J. E., Mills, S., Mullins, J. W. ... Komisar, R. (2008). <i>A people's history of American empire: A graphic adaptation</i>. New York, NY: Metropolitan Books.</p> <p>Прусова, В. Г., Прихач, О. С., Довгань, К. Л., Остапенко, Г. Г., Бойко, С. О., Поліщук, О. О. ...Бондар, Г. Р. (2004). <i>Математика</i>. Київ: Освіта.</p>
<p>Книга за редакцією Прізвище редактора, ініціали. (Ред.). (Рік). <i>Назва книги: Підназва</i> (номер видання). Місце видання: Видавництво.</p>	<p>McNamara, R. H. (Ed.). (2008). <i>Homelessness in America</i>. Westport, CT: Praeger Publishers.</p> <p>Ophir, A., Givoni, M., & Hanafi, S. (Eds.). (2009). <i>The power of inclusive exclusion</i>. New York, NY: Zone.</p> <p>Фіголь, Н. (Ред.). (2009). <i>Українська мова</i>. Київ: НТУУ «КПІ».</p> <p>Прусова, В. Г., Прихач, О. С., Довгань, К. Л., Остапенко, Г. Г., Бойко, С. О., Поліщук, О. О. ...Бондар, Г. Р. (Ред.). (2004). <i>Математика</i>. Київ: Освіта.</p>
<p>Книга без автора <i>Назва книги: Підназва.</i> (Рік). (номер видання). Місце видання: Видавництво.</p>	<p><i>Twenty-four hours a day</i>. (2010). Miami, FL: BN Publishing.</p> <p><i>Українська мова</i>. (2009). Київ: НТУУ «КПІ».</p>
<p>Багатотомні видання Прізвище автора багатотомної праці, ініціали, & прізвище редактора, Ініціали (Ред.). (Рік). <i>Назва багатотомної праці: Підназва</i> (номер видання). (Діапазон томів). Місце видання: Видавництво.</p>	<p>Milton, J. (1847). <i>The prose works of John Milton</i> (Vol. 1-2). Philadelphia, PA: John W. Moore.</p> <p>Олійник, Б. , & Шевчук, С. (Ред.). (2006). <i>Вибрані твори</i> (Т. 1-2). Київ: Українська енциклопедія.</p>

<p>Багатотомне видання (окремий том) Прізвище автора тому, ініціали. (Рік). Назва тому: Підназва. Ініціали Прізвище редактора (Ред.), <i>Назва багатотомної праці: Підназва</i> (номер видання). (Номер тому, сторінковий інтервал). Місце видання: Видавництвою.</p>	<p>Niehuis, S. (2008). Dating. In J. T. Sears (Ed.), <i>The Greenwood encyclopedia of love</i> (Vol. 6, pp. 57-60). Westport, CT: Greenwood.</p> <p>Олійник, Б. (2006). Переклади. Публіцистика. Д. Павличко (Ред.), <i>Вибрані твори</i> (Т. 2, с. 60-61). Київ: Українська енциклопедія.</p>
<p>Автореферат або дисертація Прізвище, ініціали.(Рік). <i>Назва роботи:</i> Підназва. (Тип роботи з вказівкою наукового ступеня автора). Університет, в якому захищено дисертацію, Місто.</p>	<p>Mylott, E. (2009). <i>To flatten her sphere to a circle, mount it and take to the road: The bicycle</i>. (Master's thesis). University at Albany, State University of New York, Albany.</p> <p>Саленко, О. (2001). <i>Наукові основи високоефективного гідро різання</i>. (Дис. канд. техн. наук). Національний Технічний Університет України «Київський Політехнічний Інститут», Київ.</p>
<p>Матеріали конференцій Прізвище, ініціали. (Рік). <i>Назва виступу</i>, Відомості про конференцію. Місце видання: Видавництво.</p>	<p>Josang, A., Maseng, T., & Knapskog, S. J. (Eds.). (2009). <i>Identity and privacy in the Internet age, 14th Nordic conference on secure IT systems, NordSec 2009</i>. Heidelberg, Germany: Springer: Berlin.</p> <p>Поліщук, О. (Ред.). (2008). <i>Інженерія програмного забезпечення</i>, Матеріали конференції молодих вчених. Київ: Наука.</p>
<p>Стаття з журналу Прізвище, ініціали. (Рік). Назва статті: Підназва. <i>Назва журналу</i>, Номер журналу, Сторінковий інтервал.</p>	<p>Benjamin, A. C. (1960). The ethics of scholarship: A discussion of problems that arise in its application. <i>Journal of Higher Education</i>, 31(9), 471-480.</p> <p>Роїк, М. (2014). Сучасний стан реєстрації представників роду Salix. <i>Біоенергетика</i>, 1(5), 21-23.</p>
<p>Стаття з газети Прізвище, ініціали. (Дата випуску). Назва статті: Підназва. <i>Назва газети</i>, сторінковий інтервал.</p>	<p>Itzkoff, D. (2010, March 31). A touch for funny bones and earlobes. <i>New York Times</i>, p. C1.</p> <p>Ali, A. H. (2010, April 27). 'South Park' and the informal Fatwa. <i>Wall Street Journal</i>, p. A17.</p>

	Лиховид, І. (2016, Січень 15). Медичний прорив. <i>День</i> , с. 2.
<p>Електронні ресурси БО документа*.Відновлено з http: або doi: * за прикладами наведеними вище (книги, журналу, газети і т.д., але без відомостей про місце видання і видавництво)</p>	<p>Ingwersen, P. (1992). <i>Information retrieval interaction</i>. Retrieved from http://www.db.dk/pi/iri</p> <p>Musés, C. A. (Ed.). (1961). <i>Esoteric teachings of the Tibetan Tantra</i>. Retrieved from http://www.sacred-texts.com</p> <p>Дахно, І. (2014). <i>Право інтелектуальної власності</i>. Київ: ЦУЛ. Відновлено з http://culonline.com.ua/full/959-pravo-intelectvlasn_dahnopdf.html</p> <p>Itzkoff, D. (2010, March 31). A touch for funny bones and earlobes. <i>New York Times</i>, p. C1. Retrieved from www.nytimes.com</p> <p>Лиховид, І. (2016, Січень 15). Медичний прорив. <i>День</i>, с. 2-3. Відновлено з http://www.day.kiev.ua/ru/article/denukrainy/medicinskiy-proryv</p> <p>Hsueh, C. (2010). Weblog-based electronic portfolios. <i>Educational Technology Research</i>, 58(2), 11-27. doi:10.1007/s11423-008-9098-1</p>

УЗАГАЛЬНЕНІ ЗАУВАЖЕННЯ ЩОДО СТРУКТУРИ Й ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

Обсяг курсової роботи	30-35 сторінок (до обсягу роботи не входять анотація іноземною мовою, додатки, список використаних джерел)
Формат	A4 (вертикальний)
Шрифт	Times New Roman
Розмір шрифту	14 кегель
Міжрядковий і міжабзацний інтервали	1,5
Абзацний відступ	1,25 см
Вирівнювання	по ширині (для основного тексту роботи)
Береги	верхнє – 2 см нижнє – 2 см ліве – 2 см праве – 1 см
Структура	Титульний аркуш ЗМІСТ ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ (за необхідності) ВСТУП РОЗДІЛ 1 (теоретичний) Висновки до Розділу 1 РОЗДІЛ 2 (практичний) Висновки до Розділу 2 ВИСНОВКИ АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ДОДАТКИ (за необхідності)
Нумерація сторінок	арабськими цифрами в правому верхньому куті (особливий колонтитул для першої сторінки)

В тексті роботи не допускаються підчистки, виправлення, зокрема й за допомогою коректора, граматичні, орфографічні, пунктуаційні помилки. Текст набирається без перенесень, із вирівнюванням на всю ширину сторінки. Допускається використання французьких лапок (« »), або англійських (“ ”), але слід дотримуватися обраного стилю

впродовж усієї роботи. При наборі тексту слід розрізняти символи дефіса (-) і тире (—). Використання довгого тире (—) недопустиме.

Текст має бути естетично оформлений, тобто абзаци – чітко виділені відступами, текст – розтягнутий по ширині, немає невиправданих пробілів і пустот у тексті (у зв'язку з чим приклади доцільніше подавати в рядок, а не стовпчиком). Приклади іноземною мовою слід подавати курсивом, переклади – через тире також курсивом або в лапках звичайним шрифтом, **наприклад,**

baka baka – дивлячись або *baka baka – «дивлячись».*

Однорозрядні (можна дворозрядні) числівники, а також числівники, які складаються з двох слів, пишуться прописом: «двадцять», «тридцять сім» тощо. Це стосується як кількісних, так і порядкових числівників.

У роботах філологічної тематики не допускаються скорочення (крім обумовлених змістом роботи або загальноприйнятих на зразок і т.д., і т.ін., т.п. – вони скорочуються лише наприкінці речення, див., пор. – лише в прикладах і примітках/ зносках). Слід писати: наприклад, а не напр.; так званий, а не т.зв. і особливо іменник, а не імен., прикметник, а не прикм. тощо.

У тексті роботи обов'язково мають бути посилання на цитовані або використані джерела. При кожній цитаті або вказівці на результат, досягнутий іншим науковцем, має бути відповідне посилання на джерело цитування або запозичення. Рекомендації з оформлення посилань в наукових роботах відповідно до APA style наведені в Додатку Г.

Слід звернути особливу увагу на розташування пробілів між знаками. Відповідно до вимог стандарту *після* таких пунктуаційних знаків, як кома, крапка, знаки оклику й питання, двокрапка, крапка з комою, закриваючі лапки й дужки ставиться пробіл, а перед ними – не ставиться; натомість *перед* такими пунктуаційними знаками, як відкриваючі лапки й дужки ставиться пробіл, а після них – не ставиться. Тире з обох боків виділяється пробілами, а дефіс – ні. Також вимагає особливої уваги оформлення прямої мови у перекладах до прикладів в основній частині роботи.

Розміщення і оформлення структурних розділів:

1. Оформлення назв розділів.

Такі структурні частини роботи, як ЗМІСТ, ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ, ВСТУП, ВИСНОВКИ, АНОТАЦІЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ не нумеруються, тобто не можна писати «1. ВСТУП» або «РОЗДІЛ 6. ВИСНОВКИ».

Номер розділу ставлять після слова РОЗДІЛ арабськими цифрами, після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Шрифт – напівжирний, вирівнювання – по центру. Назва розділу відділяється від основного тексту двома «ентерами». *Наприклад:*

<p>РОЗДІЛ 1</p> <p>ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПОЛІСЕМІЇ</p>

Полісемія – це багатозначність. Деякі слова мають лише одне лексичне значення. Називаються вони однозначними... (*основний текст*)

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. Після номера підрозділу ставиться крапка, наприклад: 2.3. (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу, після якого крапка не ставиться. Номер і назва підрозділу відділяється від назви розділу двома «ентерами», розміщується на сторінці з абзацного відступу, вирівнювання – по ширині. Підрозділи відділяються один від одного одним «ентером».

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. У кінці номера має також стояти крапка, наприклад: 1.2.2. Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка. Номер і назва пункту виділяються курсивом і розміщуються на сторінці з абзацного відступу з вирівнюванням по ширині. Текст

пункту йде одразу після крапки. В межах тексту роботи пункти два послідовних пункти не відокремлюються «ентереми». Підпункти оформлюються аналогічно пунктам.

Висновки до розділів оформлюються за правилами оформлення підрозділів: назва «Висновки до Розділу 1» друкується напівжирним шрифтом без крапки вкінці, розміщується через один «ентер» після закінчення тексту розділу, з абзацного відступу. Текст висновків до розділу друкується з нового рядка через один «ентер» від назви.

Наприклад:

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПОЛІСЕМІЇ

1.1. Проблема полісемії в сучасній українській терміносистемі. Діахронія і синхронія

1.1.1. Гомеопатична термінологія. Термінології гомеопатії, як і термінологіям інших галузей знань, властиве семантичне явище полісемії ... (*основний текст*).

1.1.2. Біологічна термінологія. Омонімія біологічних термінів зумовлена втратою семантичних зв'язків між лексикосемантичними варіантами полісемічного слова... (*основний текст*).

1.1.2.1. Фармакоорієнтована біологічна термінологія. Здатність слова виступати з різними значеннями називається багатозначністю... (*основний текст*).

1.2. Дослідження українських терміносистем і термінних номінацій

Наразі когнітивний напрям у термінознавстві можна визнати відносно новим, оскільки... (*основний текст*).

Висновки до Розділу 1

В Розділі 1 ми розглянули теоретичні засади вивчення... (*основний текст*).

Примітки можна оформлювати у вигляді автоматичних зносок у кінці сторінки.

Особливо слід звернути увагу на оформлення посилань, цитат і бібліографічного списку відповідно до вимог APA style (див. Додаток Г.)

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ТЕМАТИКИ КУРСОВИХ РОБІТ ЗІ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

1. Абсолютні й часткові синоніми (на матеріалі *виучуваної мови*).
2. Лексико-семантичне поле (на матеріалі *виучуваної мови*).
3. Антоніми в мові, що вивчається (стилістичні функції антонімів в художній літературі, публіцистиці тощо).
4. Ареальні фонетичні дослідження (на матеріалі *виучуваної мови*).
5. Ареальні, порівняльно-історичні й типологічні характеристики діалектних систем та їхні особливості у фонетиці, граматиці й лексиці.
6. Архаїчна лексика в художніх творах та її стилістичні функції.
7. Астрономічна термінологія в мові, що вивчається.
8. Афористичні сполуки в мові, що вивчається.
9. Багатозначні (полісемічні) слова у *виучуваній мові*.
10. Багатозначність слів та її відображення в тлумачних словниках (на матеріалі *виучуваної мови*).
11. Багатозначність у науковій (політичній) лексиці та термінології (на матеріалі *виучуваної мови*).
12. Банківська термінологія в мові, що вивчається.
13. Біологічна лексика в мові, що вивчається.
14. Біологічна термінологія в мові, що вивчається.
15. Ботанічна термінологія в мові, що вивчається.
16. Будівельна лексика в мові, що вивчається.
17. Взаємодія лексичних і граматичних значень у комунікативних актах.
18. Види класифікації фразеологічних одиниць (на матеріалі *виучуваної мови*).
19. Вираження суб'єктно-об'єктних відношень в мові, що вивчається.
20. Військова лексика (термінологія) *виучуваної мови*.
21. Внутрішня форма слова (на матеріалі *виучуваної мови*).
22. Внутрішня форма слова та її стилістичне використання в мові, що вивчається.
23. Вторинна номінація та її вияви в мові (на матеріалі *виучуваної мови*).
24. Географічна термінологія в мові, що вивчається.
25. Граматичні (синтаксичні, стилістичні, лексичні) особливості конкретного твору літератури країни, мова якої вивчається.
26. Граматична синонімія сучасної мови, що вивчається.
27. Граматична категорія іменника в мові, що вивчається.
28. Граматична категорія прикметника в мові, що вивчається.
29. Граматична категорія дієслова в мові, що вивчається.
30. Граматична категорія прислівника в мові, що вивчається.
31. Граматична категорія дієприслівника в мові, що вивчається.

32. Граматична категорія дієприкметника в мові, що вивчається.
33. Грецизми в сучасній мові, що вивчається.
34. Детермінологізація та її причини (на матеріалі виучуваної мови).
35. Джерела виникнення синонімії(на матеріалі виучуваної мови).
36. Джерела фразеології сучасної виучуваної мови.
37. Діалекти виучуваної мови на території інших держав.
38. Діалектна лексика (на матеріалі виучуваної мови).
39. Діалектні ареали (на матеріалі виучуваної мови).
40. Діалектні системи виучуваної мови (у монографічному й лінгвогеографічному аспектах).
41. Екзотизми в сучасній виучуваній мові.
42. Експериментально-фонетичні дослідження виучуваної мови.
43. Експресивна лексика в мові, що вивчається.
44. Екстралінгвальні чинники розвитку виучуваної мови.
45. Загальноновживана лексика, її функції та семантико-стилістична трансформація в мові художніх творів (на матеріалі виучуваної мови).
46. Запозичення як один із засобів поповнення та розвитку словникового складу виучуваної мови.
47. Застарілі слова (історизми та архаїзми) у виучуваній мові.
48. Зміст та форма фразеологічних одиниць у виучуваній мові.
49. Значення та функції загальноновживаної лексики в художньому мовленні (на матеріалі виучуваної мови).
50. Зоологічна термінологія в мові, що вивчається.
51. Ідіоми в мові, що вивчається.
52. Інтернаціоналізми в складі виучуваної мови, їх функціональні характеристики.
53. Інтернаціональна лексика та її функціональні характеристики (на матеріалі виучуваної мови).
54. Іншомовні запозичення у виучуваній мові (на матеріалі конкретної групи або груп запозичень).
55. Інтернаціоналізми в текстах сучасних ЗМІ (на матеріалі виучуваної мови).
56. Іноземні запозичення на матеріалі конкретного художнього твору (на матеріалі виучуваної мови).
57. Категорія модальності в мові, що вивчається.
58. Категорія стану/ способу/ виду/ аспекту тощо в мові, що вивчається.
59. Категорія часу дієслів виучуваної та української (англійської) мов.
60. Класифікація та характеристика словників виучуваної мови.
61. Колоквіальна та арготична лексика в мові, що вивчається.
62. Комп'ютерна термінологія в мові, що вивчається.
63. Конотативний аспект синтаксичних структур виучуваної мови.
64. Космічна термінологія в мові, що вивчається.
65. Крилаті слова в мові, що вивчається.

66. Критерії виділення фразеологічних одиниць (на матеріалі *виучуваної мови*).
67. Лексико-семантичні засоби передачі експресивно-емоційної оцінки в художній прозі *виучуваної мови*.
68. Лексика рибальства в мові, що вивчається.
69. Лексика судноплавства в мові, що вивчається.
70. Лексика тваринництва в мові, що вивчається.
71. Лексика хліборобства в мові, що вивчається.
72. Лексико-семантичні засоби вираження конотацій у художній прозі (на матеріалі *виучуваної мови*).
73. Лексико-семантичні поля дієслів *виучуваної мови* (на матеріалі конкретної групи дієслів).
74. Лексична омонімія, її джерела та використання в мові, що вивчається.
75. Лексичне значення слова (на матеріалі *виучуваної мови*).
76. Типи лексичних значень слів у *виучуваній мові* (у межах різних частин мови).
77. Лексичні (граматичні) особливості ідіостилю автора-представника літератури в країні, мова якої вивчається.
78. Лексичні неологізми в художній літературі *виучуваної мови*.
79. Лінгвістична термінологія в мові, що вивчається.
80. Лінгвістичні елементи поезики (на матеріалі *виучуваної мови*).
81. Літературна мова та професійні й соціальні жаргони в мові, що вивчається.
82. Літературознавча термінологія в мові, що вивчається.
83. Математична термінологія в мові, що вивчається.
84. Метафора та метонімія в розвитку значень слів різних частин *виучуваної мови*.
85. Мова засобів масової інформації в країні, мова якої вивчається.
86. Національна специфіка фразеологізмів з компонентом-онімом (на матеріалі *виучуваної мови*).
87. Образно-виразні стійкі сполуки в мові, що вивчається.
88. Оказіоналізми в мові, що вивчається.
89. Особливості вираження умовно-наслідкового зв'язку в мові, що вивчається.
90. Особливості синтаксису розмовної *виучуваної мови*.
91. Особливості функціонування європеїзмів в мові, що вивчається.
92. Паронімія в мові, що вивчається.
93. Побутова лексика в мові, що вивчається.
94. Полісемія слів у межах різних частин *виучуваної мови* (на матеріалі текстів художніх творів).
95. Походження літературної *виучуваної мови* та її діалектна основа.
96. Прагматичні аспекти речення (на матеріалі *виучуваної мови*).
97. Прислів'я та приказки як об'єкт фразеології (на матеріалі *виучуваної мови*).
98. Проблеми комунікативного (функціонального) синтаксису *виучуваної мови* (на прикладі дослідження конкретної синтаксичної категорії).

99. Процеси розвитку словотвірних моделей в мові, що вивчається.
100. Розмовна лексика в художній прозі (на матеріалі *виучуваної* літературної мови).
101. Семантична класифікація лексики *виучуваної* мови в аспекті дослідження міжрівневих зв'язків.
102. Семантична структура та тематична класифікація лексики *виучуваної* мови (на матеріалі конкретної тематичної групи: дієслова розумової діяльності, дієслова руху, дієслова говоріння, іменники на позначення кольорів тощо).
103. Семантичний аналіз та тематична класифікація фразеологізмів *виучуваної* мови.
104. Семантичні (ідеографічні) синоніми в мові, що вивчається.
105. Семантичні та структурні особливості безособових речень (на матеріалі *виучуваної* мови).
106. Синонімія та варіантність фразеологічних одиниць (на матеріалі *виучуваної* мови).
107. Сільськогосподарська термінологія в мові, що вивчається.
108. Словоскладання та редуплікація як засоби словотвору в сучасній мові (на матеріалі *виучуваної* мови).
109. Словотворчі моделі *виучуваної* мови та їх мовленнєве наповнення.
110. Специфіка антропонімікону (на матеріалі *виучуваної* мови).
111. Спортивна термінологія в мові, що вивчається.
112. Стилїстична характеристика та стилїстична класифікація лексики сучасної *виучуваної* мови.
113. Стилїстична характеристика художнього тексту (на матеріалі сучасного прозового твору *виучуваною* мовою).
114. Стилїстичне використання діалектної лексики у художній літературі *виучуваної* мови (твір на вибір).
115. Стилїстичне використання колоративів у художній прозі *виучуваної* мови (твір на вибір).
116. Стилїстичні синоніми в мові, що вивчається.
117. Структурні та семантичні типи ономасіологічних одиниць (на матеріалі *виучуваної* мови).
118. Структурно-граматичні типи фразеологічних одиниць в мові, що вивчається.
119. Структурно-семантичні й функціональні особливості складних слів у *виучуваній* мові.
120. Текст як цілісна структура й функціональний різновид мовлення (на матеріалі *виучуваної* мови).
121. Технічна термінологія в мові, що вивчається.
122. Типи кальок в сучасній *виучуваній* мові.
123. Типологія словосполучень у сучасній *виучуваній* мові.
124. Філософська термінологія в мові, що вивчається.

125. Фітоніми у фразеологізмах *виучуваної* мови.
126. Функціональні особливості речення (словосполук) у *виучуваній* мові.
127. Функціонування переносного вживання слова у мові у вигляді метафори, метонімії, синекдохи (на матеріалі *виучуваної* мови).
128. Юридична та/ або економічна термінологія в сучасній мові, що вивчається.

Орієнтовна тематика з перекладознавства

1. Види мовного посередництва (на прикладі окремих видів мовного посередництва – реферату, анотації, резюме, переказу *виучуваною* мовою).
2. Герменевтичні аспекти перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
3. Граматичні аспекти перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
4. Дескриптивні й прескриптивні (нормативні) аспекти перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
5. Евфемізми у сучасній мові та способи їх перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
6. Інваріантність перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
7. Лексикологічні аспекти перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
8. Лінгво-стилістичні особливості промов (на матеріалі конкретної промови/промов *виучуваною* мовою)
9. Одиниці перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
10. Прагматичні аспекти перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
11. Проблема перекладацьких еквівалентів та відповідників (на матеріалі *виучуваної* мови).
12. Проблема перекладності/неперекладності (на матеріалі *виучуваної* мови).
13. Проблеми усного перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
14. Специфіка художнього перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
15. Способи, прийоми та методи перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
16. Стилістичні аспекти перекладу (на матеріалі *виучуваної* мови).
17. Взаємодія словотвору та перенесення значення у неологізмах (на матеріалі *виучуваної* мови).
18. Відтворення структурних особливостей складних речень у перекладі (на матеріалі *виучуваної* мови).
19. Вплив контексту на переклад фразеологічних одиниць (на матеріалі перекладів оповідань *виучуваної* мови).
20. Засоби відтворення соціокультурних лакун у міжкультурному спілкуванні (на матеріалі *виучуваної* мови).
21. Засоби забезпечення кореферентності в перекладацькому дискурсі (на матеріалі *виучуваної* мови).
22. Засоби компенсації в тексті перекладу лінгвокультурних та соціокультурних лакун (на матеріалі *виучуваної* мови).
23. Засоби компресії тексту в східній (слов'янській) та українській мовах та їх роль у перекладі (на матеріалі *виучуваної* мови).

24. Значення гендерних маркерів при перекладі офіційно-ділових промов (на матеріалі *виучуваної мови*).
25. Комунікативний підхід у перекладі (на матеріалі *виучуваної мови*).
26. Лексична когезія в тексті перекладу (на матеріалі *виучуваної мови*).
27. Лексичні та синтаксичні особливості перекладу науково-популярних текстів (на матеріалі журнальних статей *виучуваної мови*).
28. Особливості відтворення поетичної метрики в перекладі (на матеріалі *виучуваної мови*).
29. Особливості передачі українських слів на позначення реалій у політичній пресі початку ХХІ ст. (на матеріалі *виучуваної мови*).
30. Особливості перекладу науково-технічного тексту (на матеріалі *виучуваної мови*).
31. Особливості перекладу політичних текстів з *виучуваної мови* на українську.
32. Переклад дейктичних елементів тексту (на матеріалі *виучуваної мови*).
33. Переклад ідіоматичних/фразеологічних виразів (на матеріалі *виучуваної мови*).
34. Переклад лексем на позначення суспільно-політичних реалій (на матеріалі *виучуваної мови*).
35. Переклад текстів жанру есе (на матеріалі *виучуваної мови*).
36. Переклад як об'єкт лінгвістичного моделювання (на матеріалі *виучуваної мови*).
37. Прагматична адаптація оригінального тексту в процесі перекладу (на матеріалі *виучуваної мови*).
38. Прагматичні аспекти перекладу журнальної реклами (на матеріалі *виучуваної мови*).
39. Проблеми відтворення сучасних галузевих термінів у перекладі (на матеріалі *виучуваної мови*).
40. Проблеми відтворення термінологічних абревіатур та акронімів у перекладі (на матеріалі *виучуваної мови*).
41. Проблеми перекладу газетних заголовків з *мови, що вивчається* на українську.
42. Проблеми перекладу директивних текстів (на матеріалі інструкцій з експлуатації *виучуваної мови*).
43. Проблеми перекладу мови реклами (на матеріалі *виучуваної мови*).
44. Проблеми перекладу туристичних буклетів (на матеріалі *виучуваної мови*).
45. Способи передачі синтаксичних конструкцій при перекладі з конкретної *виучуваної мови* на українську (англійську) мови.
46. Способи перекладу назв газет, журналів, інформаційних агентств тощо (на матеріалі *виучуваної мови*).
47. Способи перекладу назв суспільних організацій (на матеріалі *виучуваної мови*).
48. Способи перекладу фразеологічних одиниць (на матеріалі *виучуваної мови*).
49. Структурна і семантична конденсація тексту при усному перекладі (на матеріалі *виучуваної мови*).

50. Суб'єктивні й об'єктивні трансформації в процесі перекладу (на матеріалі *виучуваної мови*).

51. Риторична (ораторська) традиція та переклад текстів з *виучуваної мови* на рідну мову.

52. Типологія пасивних конструкцій у *виучуваній мові* та особливості їх перекладу українською мовою.

53. Трансформаційний підхід у перекладі (на матеріалі *виучуваної мови*).

54. Явище мовної компресії на матеріалі *виучуваної мови*.

Орієнтовна тематика з літературознавства

1. Автобіографічні мотиви в романі _____ (твір на вибір).
2. Взаємодія західноєвропейської та східної складових в контексті графічної літератури ХХ століття.
3. Жанрова своєрідність і новаторство роману _____ (твір на вибір).
4. Жанрова специфіка роману _____ (твір на вибір).
5. Інтермедіальний вимір творів манга/маньхуа (твір на вибір).
6. Інтерпретація образу _____ у творчості _____ (твір на вибір).
7. Інтертекстуальна поетика манга/маньхуа (твір на вибір).
8. Наративні стратегії роману _____ (твір на вибір).
9. Натуралістичний вимір японської/китайської/корейської літератури ХІХ-ХХ століття (Таяма Катай, Токутоми Рока та ін., твір на вибір).
10. Особливості графічної літератури Сходу ХІХ–ХХ століть (твір на вибір).
11. Особливості жанру автобіографії в східній (слов'янській) літературі (твір на вибір).
12. Особливості поетики младомусульманської поезії (твори на вибір студента).
13. Особливості поетики японського егорману на початку ХХ століття (твір на вибір).
14. Поетикальні особливості *манга/маньхуа* (твір на вибір).
15. Поетичні засоби моделювання реальності в поезії стародавньої Японії (Сугавара-но Мітідзана, Арівара-но Наріхіра та ін.).
16. Проблематика і жанрові особливості роману _____ (твір на вибір).
17. Реалістичний напрям в арабській прозі ХХ ст. (твір на вибір).
18. Сатиричний вимір епохи Мейдзі (Нацуме Сосекі «Ваш покірний слуга кіт», 1905).
19. Специфіка чоловічого/жіночого образу в романі _____ (твір на вибір).
20. Становлення японської/ корейської/ китайської/ турецької/ арабської/ азербайджанської/ індійської/ єврейської/ перської / польської / чеської поезії: жанр, поетика, тематика (твори на вибір).
21. Формування ідентичності в дзеркалі японської поезії Нового часу (Ісікава Такубоку, Йосано Акіко, Кітахара Хакусі ХХ та ін.).
22. Формування ідентичності в поезії *хокку* (твір на вибір).
23. Художня інтерпретація концепту «_____» в романі _____ (твір на вибір).

Пропонована тематика є орієнтовною.

Формулювання остаточної теми студент здійснює з науковим керівником.

Додаток Ж

Завідувачу кафедри _____
(назва кафедри)

(ім'я, прізвище)

(ПІБ студента)

___ курсу, група _____ факультету _____,
_____ рівень вищої освіти,
_____ форма здобуття освіти

Ел. адреса _____

Контактний телефон _____

ЗАЯВА

Прошу допустити мене до захисту курсової роботи на тему «_____».

Науковий керівник _____ (посада, ПІБ).

Ознайомлений / ознайомлена з Положенням про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти Київського національного лінгвістичного університету (перший (бакалаврський) і другий (магістерський) рівні вищої освіти) і академічною відповідальністю за порушення академічної доброчесності – відрахуванням з Університету.

Даю дозвіл на перевірку моєї курсової роботи на академічний плагіат. Повідомлений / повідомлена, що я не буду рекомендований / не буду рекомендована до захисту курсової роботи, якщо:

- рівень оригінальності моєї курсової роботи становить **менше 60 %**
або
- подальший аналіз спеціальною комісією кафедри **результатів** перевірки моєї курсової роботи на наявність ознак плагіату і **власне** курсової роботи підтвердив наявність ознак плагіату (*у роботі використані запозичення із неоцифрованих джерел; наявні переклади іншомовних текстів без належних посилань на джерела або інші форми академічного плагіату*) або, що відсоток достовірності курсової роботи становить **менше 60 %**.

У разі допуску моєї курсової роботи до захисту даю дозвіл на розміщення цієї роботи в репозитарії бібліотеки Університету.

До цієї заяви додаю один примірник курсової роботи в паперовому вигляді і електронний варіант цієї роботи. Електронна версія моєї роботи збігається (ідентична) з друкованою.

(підпис)

(ПІБ)

«___» _____ 20___ р.